

Når rådet har afgivet sin indstilling, kan repræsentanterne orientere om, hvad den går ud på, idet den omstændighed, at offentligheden får kundskab til, at visse forhold i en virksomhed f. eks. har givet anledning til, at myndighederne skrider ind, ikke anses for værnet af tavshedspligten i den udformning, som er foreslået ved lovændringen, medens den hidtidige udformning også omfatter oplysninger af denne art. De nævnte indskrænkninger i adgangen til at orientere fagbevægelsens medlemmer betyder ikke, at repræsentanterne i arbejdsmiljørådet er afskåret fra at rådføre sig med deres organisationer.

Med hensyn til arbejdsmiljøfondets personale og medlemmer af branchesikkerhedsrådene, det centrale bedriftssundhedsudvalg og de kontaktudvalg, som ifølge bekendtgørelsen om bedriftssundhedstjeneste er ved at blive nedsat i hver amtskommune, vil gælde tilsvarende regler som beskrevet for arbejdsmiljørådets medlemmer.

Med hensyn til bedriftssundhedstjenestens personale gælder ifølge bekendtgørelsens § 18 en særlig regel om tavshedspligt.

Spørgsmål 21:

I hvilken udstrækning vil resultater af målinger og andre undersøgelser, foretaget af eksperter, blive omfattet af tavshedspligten? Gælder det f. eks. koncentrationer af kemiske stoffer i luften, forekomsten af sundhedsfarlige stoffer i et kemisk produkt eller forekomsten af bestemte typer sundhedsfarer på en virksomhed?

Svar:

Tavshedspligten efter straffeloven omfatter kun personer, der virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og den hidtidige formulering af § 79 i arbejdsmiljøloven føjer hertil alle, der udøver opgaver efter lovens kapitel 13. Der sigtes her bl. a. til § 74, hvorefter bl. a. private institutioner i et vist omfang kan overtage arbejdstilsynets opgaver, og endvidere forudsættes kontrollen med overholdelse af tekniske forskrifter i stigende omfang udøvet af virksomhederne selv med bistand af bl. a. private prøveinstitutter.

Ved formuleringen af ændringsforslaget til § 79 udstrækkes tavshedspligten til også at gælde for sagkyndige firmaer og personer,

der f. eks. udfører arbejdsmedicinske, -hygiejniske eller sundhedsundersøgelser som omtalt i § 63, eller som yder bistand til arbejdstilsynet.

De omhandlede eksperter har derfor tavshedspligt i samme omfang som arbejdstilsynet, dvs. at de over for offentligheden kan udtale sig om de anførte kemiske koncentrationer, sundhedsfarlige stoffer eller sundhedsfarer på en virksomhed, medmindre der af særlige grunde er et berettiget krav på hemmeligholdelse, typisk af hensyn til enkeltpersoner eller af hensyn til fabriktionshemmeligheder, hvor der er nærliggende risiko for et væsentligt økonomisk tab. Der henvises til besvarelsen heraf i spørgsmål 19.

Den myndighed, der har rekvireret en undersøgelse eller på hvis vegne de pågældende eksperter foretager undersøgelser, har imidlertid efter almindelige forvaltningsretlige regler adgang til at få samtlige de oplysninger om disse undersøgelser, som eksperterne er i besiddelse af.

Spørgsmål 22:

Der ønskes en uddybning af lovforslagets bemærkninger, side 11, 2. spalte, 3. og 4. afsnit. Specielt ønskes en nærmere uddybning af formuleringen »en vis privatretlig diskretionsforpligtelse«, ligesom der også ønskes en uddybning af sætningen »de ansatte må i den udstrækning, arbejdsgiveren har en anerkendelsesværdig interesse deri, som følge heraf iagttage tavshed med hensyn til de forhold, de bliver bekendt med i kraft af arbejdet, og som de må indse ikke bør videregives«.

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at kapitel 2 i arbejdsmiljøloven om virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde ikke er nævnt i ændringsforslaget til § 79, og at sikkerhedsorganisationerne derfor ikke bliver omfattet af tavshedspligten.

Der sker altså ingen ændring i forhold til den gældende retstilstand.

De i spørgsmålet nævnte afsnit er alene medtaget for fuldstændighedens skyld for i den givne sammenhæng at give en beskrivelse af, hvilke regler der gælder for sikkerhedsrepræsentanter og øvrige ansatte med hensyn til diskretionspligt.